

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně **Ing. J. Č.**, proti žalovanému **Ministerstvu pro místní rozvoj České republiky**, se sídlem v Praze 1, Staroměstské náměstí 6, v řízení proti sdělení žalovaného ze dne 28. 4. 2017, č. j. MMR-9238/2017-83/645

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni bude po právní moci tohoto usnesení vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 100 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkumu sdělení žalovaného ze dne 28. 4. 2017, č. j. MMR-9238/2017-83/645 a dále se také domáhala přezkumu rozhodnutí Obecního úřadu Sokolnice, stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 1030/16, sp. zn. 751/15/SÚ/PD (územní rozhodnutí).

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 18. 5. 2017, č. j. 30 A 103/2017 – 16, byla část žaloby směřující proti posledně citovanému rozhodnutí Obecního úřadu Sokolnice, stavebního úřadu, včetně navazujícího odvolacího rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 13. 7. 2016, č. j. JMK 108683/2016, sp. zn. S-JMK 104638/2016 OÚPSŘ vyloučena k samostatnému řízení, přičemž rozdělená část žaloby je vedena u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 119/2017. V nyní projednávané věci vedené pod sp. zn. 30 A 103/2017 je žalovaným Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, přičemž jde o žalobu směřující proti jeho sdělení ze dne 28. 4. 2017, č. j. MMR-9238/2017-83/645.

Napadeným úkonem žalovaného označeným jako „Věc: Sdělení k podání“ byla žalobkyně informována, že Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky neshledalo po posouzení jeho

předchozího sdělení ze dne 23. 1. 2017, č. j. MMR-37665/2016-83/2697 zákonné důvody pro postup podle ust. § 156 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc, tj. důvody pro opravu nebo zrušení citovaného sdělení ministerstva. Sdělením ministerstva ze dne 23. 1. 2017, č. j. MMR-37665/2016-83/2697 žalovaný žalobkyni uvědomil o tom, že podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 13. 7. 2016, č. j. JMK 108683/2016, vůči němuž žalobkyně brojila podáním žalovanému ze dne 15. 8. 2016, nazvaným jako „rozklad k rozhodnutí č. j. JMK 108683/2016, sp. zn. S-JMK 104638/2016 OÚPSŘ“. Citovaným rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje bylo v odvolacím řízení zamítnuto jako opožděné odvolání žalobkyně proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Obecního úřadu Sokolnice, stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 1030/16, kterým bylo k žádosti Ing. M. V. vydáno rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu, vč. přípojek.

Žalobou napadené sdělení, v jehož rámci bylo žalobkyni sděleno, že žalovaný v přezkumném řízení podle § 156 odst. 2 správního řádu neruší své předchozí sdělení, kterým neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 13. 7. 2016, č. j. JMK 108683/2016 není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky použité v ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), podle něhož platí, že kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Základní podmínkou pro možnost poskytnutí soudní ochrany prostřednictvím řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je existence napadeného rozhodnutí splňující podmínky ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. V dané věci však předmětným sdělením nebyla žalobkyně přímo krácena na jejích právech. Možnost zrušit úkon provedený podle části čtvrté správního řádu (zde sdělení) je typickým prostředkem dozorčího práva vyhrazeným univerzálně správním orgánům k nápravě vadných úkonů v rámci úkonů veřejné správy. K takovému postupu může dát podnět kdokoli, pro podatele však z něho nevyplývají žádná hmotná práva či povinnosti. Správní řízení se v dané věci nevedlo (vedlo se ve věci žádosti o vydání o územní rozhodnutí, přičemž žalobkyně mohla podat a také podala proti odvolacímu rozhodnutí vydanému ve správním řízení žalobu), příp. usnesení o zrušení osvědčení, vyjádření či sdělení je prvním (a zároveň posledním) úkonem ve věci, odvolání není přípustné, neboť tím, že tento úkon není činěn ve správním řízení, nejsou zde žádní účastníci, kteří by mohli takové odvolání podat a neuplatní se proto ani ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Postup podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu není úkonem činěným ve správním řízení, není tudíž zaměřen na úpravu práv a povinností účastníků, ba primárně ani na práva a povinnosti dotčených osob, ale slouží hlavně k zajištění zákonnosti výkonu veřejné správy a nedá se hovořit ani o tom, že by se v případě nevyhovění podnětu jednalo o úkon přímo zaměřený proti podateli. Nadto z tohoto důvodu není ani možné předmětné sdělení považovat za nezákonný zásah ve smyslu s.ř.s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 3 As 141/2015-29).

Soud proto nemůže předmětnou žalobu postupem podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“ (jak se domáhá žalobkyně) meritorně projednat a ochrana není možná ani žalobou proti nezákonnému zásahu ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. (čehož se žalobkyně ani žalobou nedomáhá).

Podanou žalobou napadený akt tedy není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s.ř.s. (úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti – tím bylo citované územní rozhodnutí, ve spojení s navazujícím odvolacím rozhodnutím) a není tak ve správním soudnictví samostatně přezkoumatelný. Z tohoto důvodu soud žalobu odmítl pro nepřipustnost postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s.ř.s., neboť ve smyslu těchto ustanovení platí, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, jedná se o žalobu nepřipustnou, o níž platí, že soud je takový návrh na zahájení řízení povinen odmítnout.

Jelikož nejsou dány podmínky pro meritorní přezkum předmětného úkonu, soud se dále nemohl ani zabývat návrhem na vydání předběžného opatření, které žalobkyně v rámci tohoto soudního řízení učinila.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 100 Kč vychází z ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění platném pro projednávanou věc, podle něhož platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. 6. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu